

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év január 5. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt ... vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. október 26. napján kihirdetett Kb.I.42/2017/5. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott 100.000,- (százezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez. Ha a vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, illetve egy havi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. október 26. napján kihirdetett Kb.I.42/2017/5. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 439.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért 100 napi tétel, napi tételenként 1.000,- Ft, összesen 100.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, míg a vádlott enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. Utóbb előterjesztett beadványában azt indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács a szakértői vélemény összegét az állam terhére számolja, mivel a rendőrségen egy hiteles seres típusú szondát fűjt, így a szakértő kirendelése álláspontja szerint felesleges volt. Másodlagosan a pénzbüntetés megfizetésére részletfizetés engedélyezését kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.854/2017/1. számú átiratában a vádlott fellebbezését nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be.549.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor tárgyalás megkezdését követően elmulasztotta ismertetni a tárgyalás mellőzésével hozott végzést, Álláspontja szerint ugyanakkor ez az eljárási szabálysértés

nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására. Álláspontja szerint ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a perrendszerű eljárásában mind ügyfelderítési, mind pedig indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen, a logika szabályai szerint értékelte, a történeti tényállást az iratokkal egyezően, hiánytalanul állapította meg. A megállapított tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas. Átiratában kifejtette, hogy a megállapított tényállás alapján a katonai tanács okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette az általa elkövetett cselekményt. A büntetés kiszabási körülmények vonatkozásában utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a súlyosító körülményeket, azonban bár a vádlott „csalados” állapotára utalt, elmulasztotta figyelembe venni az enyhítő körülmények körében, hogy a vádlott három kiskorú személy tartásáról köteles gondoskodni. E mulasztás azonban nem hatott ki a helyesen pénzbüntetés formájában alkalmazott jogkövetkezményre. Rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét is helyesen állapította meg a vádlott személyi körülményeire figyelemmel, továbbá kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság igen méltányosan járt el akkor, amikor eltekintett a törvénnyel háromszor összeütköző vádlottnál katonai mellékbüntetés alkalmazásától. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét -tanácsulésen- hagyja helyben.

A vádlott által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Be. 549. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor a tárgyalás megkezdését követően nem ismertette tárgyalás mellőzésével hozott végzését és a tárgyalás tartására irányuló kérelmet. Megállapítható azonban, hogy ez az eljárási szabálysértés nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, az elsőfokú bíróság egyebekben a perrendi előírásoknak maradéktalanul eleget tett.

Az elsőfokú katonai tanács az ítélete 2. oldal 4. bekezdésétől a 2. oldal 6. bekezdéséig rögzítette történeti tényállását, melyet a vádlott bűnösségre is kiterjedő megbánó, beismerő vallomása és az azt alátámasztó tanúvallomás, illetve a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapított meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott az eljárás során beismerte a bűncselekmény elkövetését, azonban előadta, hogy azért gondolta, hogy az előző napi alkoholfogyasztást követően másnap szolgálatba állhat, mert azt hitte, addigra kiürül a szervezetéből az alkohol, és nem érezte magát másnaposnak.

A katonai tanács által rögzített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... vádlott bűnösségét a Btk.439.§. (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében állapította meg. A másodfokú katonai tanács -a vádlott azon előadásával kapcsolatban, miszerint nem érezte magát másnaposnak- utal a BH.1995.331. számú eseti döntésre, melyben a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, hogy a szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége megállapításának nem feltétele, hogy a szeszes italt fogyasztott rendőr - és értelemszerűen a

Btk. 127. § (1) bekezdésében írt bármely másik, katonának minősülő elkövető- a szolgálati feladat ellátására teljesen alkalmatlan legyen. Ezen bűncselekmény megállapításánál nincs jelentősége annak, hogy a szolgálatba lépő személy milyen mértékű alkoholos befolyásoltság alatt áll. Az őrszolgálathoz hasonlóan, a szolgálat jellegéből következően a biztonsági felügyelői szolgálatba sem állítható az a személy, aki a szolgálat megkezdése előtti szeszital- fogyasztás következtében - még ha csekély mértékű, de- alkoholos befolyásoltság alatt áll. Az eseti döntés kitért arra is, hogy a szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége a törvényi tényállásból kitűnően nem célzatos, ekként eshetőleges szándékkal is megvalósítható. Az eshetőleges szándékkal elkövetés megállapíthatóságához az alanyi oldalon az szükséges, hogy az elkövető tisztában legyen azzal, hogy mikor kell szolgálatba lépnie, és ehhez mérten tanúsítson olyan magatartást, amelynek előre látható következménye, hogy a szolgálat ellátására képtelenné válik. A szolgálatra képtelenség fogalmán pedig nem az abszolút értelemben vett fizikai alkalmatlanságot kell érteni, hanem azt, ha az elkövetőtől a szolgálat megbízható ellátása nem várható el. Adott esetben a vádlott tisztában volt azzal, hogy mikor kell szolgálatba állnia és előre láthatta, hogy az általa előadott mennyiségű alkohol elfogyasztásának következtében a szolgálat ellátására képtelen lesz, ezen következménybe azonban belenyugodott. Hasonló elvi éllel fogalmaz a BH.1997.114. számú eseti döntés is, rögzítve, hogy a szolgálati feladat alóli kibúvás vétségének megállapításához nem szükséges, hogy az elkövető feladatának ellátására ittassága folytán ténylegesen képtelen legyen; a bűncselekmény megvalósul akkor is, ha a rendőr csekély mértékben fogyaszt alkoholt. Adott esetben a bűncselekmény megállapíthatóságához szükséges fenti törvényi kritériumok maradéktalanul teljesültek.

A vádlott enyhítésére irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében csaknem hiánytalanul sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Az enyhítő körülmények körét szükséges kiegészíteni azzal, hogy azon túl, hogy nő családi állapotú, de három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá hogy a szolgálat alól a jelen büntetőeljárással összefüggésben két hónapig felfüggesztés hatálya alatt állt. Ezzel együtt is méltányosan járt el az elsőfokú bíróság, amikor lehetőséget látott a Btk. 33. § (4) bekezdésében írtak alkalmazására az egyébként egy évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény elkövetőjével szemben. Az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma az alanyi és tárgyi bűnösségi körülményekre figyelemmel a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez szükséges, egyben elégséges is, a fokozatosság elvével maradéktalanul összhangban áll. Az elsőfokú katonai tanács egy napi tétel összegét a vádlott jövedelmi viszonyaira tekintettel szintén méltányosan, a törvényi minimumban állapította meg. A másodfokú katonai tanács osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a tekintetben is, miszerint a büntetett előéletű, kriminológiai értelemben visszaeső vádlott esetében a kiszabott pénzbüntetésnél enyhébb büntetés, esetleg intézkedés alkalmazása súlytalan lenne, különös figyelemmel arra is, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a vádlott azon túl, hogy korábban ittas járművezetés miatt már elítélték, de 5 fenyítése közül egy esetben szintén ittas járművezetés miatt részesült figyelmeztetésben. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a kiszabott büntetés enyhítésére, esetlegesen intézkedés alkalmazására nem látott indokot, mint ahogyan a szakértő kirendelésével felmerült bűnügyi költség viselése alóli mentesítésre sem. A Be. 338. § (1) bekezdése alapján a bíróság a vádlottat a bűnügyi költség viselésére kötelezi, ha őt bűnösnek mondja ki, vagy szabálysértés elkövetéséért a felelősségét megállapítja. A (4) bekezdés alapján a bíróság a bűncselekmény súlyához képest aránytalanul nagy bűnügyi költség egy részének megfizetése alól a vádlottat mentesíti. Jelen esetben azonban a tényállásnak azzal a részével kapcsolatban merült fel bűnügyi költség a szakértő kirendelése okán, amelyre a bűnösségét megállapították. Ezen túlmenően a

bűnügyi költség összege sem aránytalanul nagy a bűncselekmény súlyához képest, így a bűnügyi költség megfizetése alóli mentesítésre a másodfokú katonai tanács törvényes lehetőséget nem látott.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a vádlott részére a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján részletfizetést engedélyezett, helyt adva a beadványában foglalt kérelemnek, mivel az egy összegben történő megfizetése a pénzbüntetésnek az nehézséget okozna a vádlott részére.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet -annak helyes indokainál fogva- helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. január 5.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. január 5.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: